

JEDEN Z CINTORÍNŮV PADLÝCH RAKÚSKO-UHORSKÝCH VOJÁKOV NA VÝCHODNOM FRONTE
POČAS PRVEJ SVETOVEJ VOJNY

výsledne. Posilnené ruské vojská začali ohrozovať tylo rakúsko-uhorských armád pri Lvove. Súčasne 5. ruská armáda začala vnikáť do tyla rakúsko-uhorskej 4. armády. Preto 11. septembra nariadilo rakúske velenie všeobecný ústup za Dunajec a ruské vojská obkľúčili Przemysl. Pritom kozáci 8. armády generála Alexeja Alexejeviča Brusilova prenikli cez Užský priesmyk až po Humenné a Sninu, ale tento úder mal len demonštratívny charakter. Straty na strane rakúsko-uhorských vojsk boli veľké: 250 tisíc padlých a ranených a asi 100 tisíc zajatých. V dôsledku tejto ťažkej porážky v haličskej bitke sa Rakúsko-uhorská monarchia dostala do nezávideniahodného postavenia, akejsi pomocnej nemeckej sily aj v ďalších rokoch vojny.

Rakúsko-Uhorsku sa nedarilo ani na srbskom fronte, kde jeho vojenské velenie verilo v ľahký úspech vzhľadom na svoju prevahu. Dňa 12. augusta 1914 zaútočilo 19 peších divízií, 7 brigád landsturm, dve jazdecké divízie a 996 diel proti srbským 12 peším, 3 jazdeckým divíziám a 350 delám. Prvý protiútok srbských vojsk, vedený mohutným náporom, zatlačil votrelcov na pôvodné pozície. Až v novej ofenzíve, ktorá sa začala 20. septembra, podarilo sa rakúsko-uhorskej armáde prekročiť pohraničné rieky a obsadiť dokonca Belehrad. Ale 3. decembra začali srbské vojská protiútok a vyhnali útočníka z krajiny. Srbský